

את הנשמה, ולא יכבד את זה יותר מזה, אלא שניהם בהשואה בדין, והם צריף להשמיע לפני הדין, ולא ידברו עד ששואל אותם הדין ונותן להם רשות לדבר, ויהיו לפניו ביראה, משום ששכינה שורה עליהם, ומי שתובע אמת כאלו מקים על העולם דין אמת (דין אמת), וכל שפן מי שדן דין אמת, כאלו מקים אמת מארץ תצמח. אוי לו למי שמקים שקר ומפיל אמת, שגורם ותשלף אמת ארצה, ומי גורם את זה? הדין שלא דן דין אמת, ובנדאי שדין שדן דין אמת, כאלו הוא מוציא את השכינה ואת ישראל מן הגלות ומקים אותם מן הארץ.

קם רבי שמעון על רגליו, והרים ידיו למעלה ושבח את רבון העולם, ואמר: רבון העולם, עשה למען השכינה שהיא בגלות, ואם היא בשבועה, הרי אבא ואמא, שהם חכמה ובינה, יכולים לעשות התרה. זהו שכתוב יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד נשבע, הרב יכול לעשות התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה ובינה זמנין (ד) קמח ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשואה בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דינא, ולא ימללון עד דשאל לון דינא, ויהיב לון רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עליהו, ומאן דתבע קשוט כאלו מקיים על עלמא דיין אמת (ס"א דין אמת), וכל שפן מאן דדן דין אמת, כאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלף אמת ארצה, ומאן גרים דא דינא דלא דן דין אמת, ובנדאי דיין דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

קם רבי שמעון על רגליו, וסליק ידוי לגבי עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה ובינה זמנין (ד) קמח ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין פנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.